

רע"פ 2295/18 - בני אפוטה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2295/18

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: בני אפוטה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, מיום 14.03.2018, בעפ"ג 13384-01-18, שניתן על ידי כב' הרכב השופטים: ר' יפה-כ"ץ - נשיאה; י' רז-לוי; ו-ג' שלו

בשם המבקש: עו"ד גיא זהבי

בשם המשיבה: עו"ד שרית רייך אבניאל

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כב' הרכב השופטים: ר' יפה-כ"ץ - נשיאה; י' רז-לוי; ג' שלו), בעפ"ג 13384-01-18, מיום 14.3.2018. בגדרו של פסק הדין, נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר-שבע (כב' השופט א' דורון), בת"פ 22533-08-14, מיום 28.11.2017.

2. בהחלטתי מיום 19.3.2018, הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות אשר הושת על המבקש, עד להחלטה אחרת.

רקע והליכים קודמים

3. נגד המבקש הוגש כתב אישום מתוקן לבית משפט השלום בבאר-שבע, המייחס לו ביצוע עבירה של חבלה על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 335(א)(2) בצירוף סעיף 334 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מעובדות כתב האישום עולה, כי המבקש תקף את המתלוננת יחד עם נאשם אחר בכתב האישום (להלן: הנאשם 4). על פי כתב האישום, משכו המבקש והנאשם 4 את המתלוננת מתוך רכבה; הנאשם 4 ניסה לזרוק אבן על המתלוננת; ואילו המבקש והנאשם 4 זרקו כוסות זכוכית לעברה של המתלוננת, שעה שהיית שרויה על הרצפה. עוד עולה, כי אחת הכוסות פגעה בפלג גופה העליון של המתלוננת, וכוס אחרת פגעה בה וגרמה לחתך עמוק בברכה הימנית, בגינו נזקקה המתלוננת לתפרים.

4. ביום 12.2.2015, הורשע המבקש, על יסוד הודאתו, בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום המתוקן. בהתאם להסדר שסוכם בין הצדדים, הורה בית משפט השלום לשירות המבחן לערוך תסקיר מבחן בעניינו של המבקש.

5. ביום 26.11.2015, הגיש שירות המבחן תסקיר בעניינו של המבקש. מהתסקיר עולה כי, כאשר המבקש נמצא "במצבים קונפליקטואליים", בהם "אין מקבלים את מרותו וסמכותו", הוא עשוי לפעול בצורה פוגענית ואף אלימה. עוד נמסר, כי המבקש עומד במחויבויות אשר הוא לוקח על עצמו בחייו המקצועיים, אך בחייו האישיים הוא פועל לסיפוק צרכיו, מבלי לבחון את ההשלכות שיש לכך כלפי אחרים. שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית בדרך של עבודות שירות.

6. ביום 28.11.2017, גזר בית משפט השלום את דינו של המבקש. בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם, עמד בית משפט השלום על הערכים המוגנים בהם פגע המבקש במעשיו, על מדיניות הענישה הנוהגת, ועל נסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בית משפט השלום התייחס לתפיסת עולמו של המבקש המייחסת לנשים מעמד נחות, כפי שעולה מתסקיר המבחן; ולמידת האכזריות הגלום בהכאת אדם אשר מוטל על הקרקע. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם ינוע במנעד שבין 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד רכיבי ענישה אחרים. לאחר זאת, שקל בית משפט השלום לחומרה את עברו הפלילי של המבקש, הכולל עבירות אלימות רבות, אשר התיישנו אך טרם נמחקו מהמרשם; ואת "היעדר הירתמותו [של המבקש] להליך הטיפולי", שהציע שירות המבחן בעניינו. בית משפט השלום ראה כשיקולים לקולה את הודאת המבקש באשמה, אשר חסכה זמן שיפוטי; ואת התארכות ההליך הפלילי בעניינו של המבקש, שלא באשמתו. נוכח האמור, השית בית משפט השלום על המבקש 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור המבקש עבירת אלימות, לרבות איומים; התחייבות בסך 5,000 ₪, למשך שנתיים, לבל יעבור עבירת אלימות, לרבות איומים; קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תחתיו; ופיצוי למתלוננת בסך 2,500 ₪.

7. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, אשר כוון כלפי חומרת העונש. בית המשפט המחוזי דחה את טענת המבקש, כי תסקיר המבחן שנערך בעניינו אינו עדכני, בקובעו כי נסיבות ביצוע העבירה שהובאו בתסקיר לא השתנו, וכי המבקש מחזיק בעמדות המתוארות בתסקיר המבחן מזה שנים רבות. לפיכך, אפילו הפנים המבקש את חומרת מעשיו, אין בכך כדי "לשנות

מהמלצות שירות המבחן או מגזר הדין שניתן". בית המשפט המחוזי דחה את טענות המבקש לכשל בייצוגו וקבע, בהקשר זה, כי המסמכים שלטענת המבקש היה להגיש לבית משפט השלום, אינם מעלים ואינם מורידים. בית המשפט המחוזי סבר, כי העונש הולם, בנסיבות העניין, את חומרת מעשיו של המבקש, ולא מצא להתערב בגזר דינו של בית משפט השלום.

הבקשה לרשות הערעור ותגובת המשיבה

8. בבקשה לרשות הערעור המונחת לפניי, משיג המבקש על גזר דינו, ועותר להשית עליו עונש מאסר על תנאי חלף עבודות השירות שהוטלו עליו. לטענת המבקש, תסקיר שירות המבחן שנערך אודותיו, ניתן כשנתיים עובר למתן גזר דינו, ואינו משקף את דמותו של המבקש כיום, ולפיכך שגה בית המשפט המחוזי, כאשר לא הורה על עריכת תסקיר משלים על אודות המבקש. המבקש גורס, כי שגה בית משפט השלום כאשר לא נתן משקל בגזר דינו לפעילותו המקצועית של המבקש ולהתנדבותו לשירות מילואים. בנוסף, המבקש משיג על מספר ממצאים שבעובדה, שנקבעו על ידי בית המשפט השלום ביחס לנזק הגופני והנפשי אשר נגרם למתלוננת.

9. לגישת המשיבה, הבקשה לרשות ערעור מתייחסת לעניינו הפרטי של המבקש בלבד, ומשכך יש לדחות את הבקשה על הסף. לגופו של עניין, המשיבה מבקשת לדחות את טענת המבקש כי תסקיר מבחן חדש היה משנה את גזר דינו, ומזכירה כי עונשו של המבקש נקבע ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. לטענת המבקשת, אין במסמכים המעידים על פועלו המקצועי והצבאי של המבקש, אשר הוגשו גם לבית המשפט המחוזי, כדי לבסס עובדות או ממצאים חדשים, אשר לא בא זכרם בתסקיר שירות המבחן.

דין והכרעה

10. כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במשורה והיא שמורה למקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים להליך; או למקרים בהם מתעורר חשש מפני עיוות דין מהותי או אי-צדק שנגרם למבקש (רע"פ 869/18 אבו גויעד נ' מדינת ישראל (14.5.2018); רע"פ 638/18 רוני גולן נ' מדינת ישראל (1.5.2018); רע"פ 2054/18 רבאיעה נ' מדינת ישראל (12.03.2018)) לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחה דעתי כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה האמורות, ואוסיף כי אין מתעורר חשש לעיוות דין או לחוסר צדק שנגרם למבקש. עוד אציין, כי טענות המבקש, רובן ככולן, כבר הועלו בפני בית המשפט המחוזי, אשר התייחס אליהן בפסק דינו המנומק, ומשכך, נראה כי הבקשה מהווה ניסיון לערוך מעין "מקצה שיפורים" לתוצאת הערעור, ניסיון שאין להיעתר לו (רע"פ 1119/18 חסן נ' מדינת ישראל (9.5.2018); רע"פ 460/17 אבו הדואן נ' מדינת ישראל (20.03.2017)). די בטעמים אלו, על מנת לדחות את הבקשה.

11. למעלה מן הצורך, אציין כי גם לגופו של עניין דין הבקשה להידחות. טענות המבקש, לפיהן תסקיר המבחן שניתן בענייניו אינו עדכני ואינו משקף את מצבו דהיום, וכי בגזר דינו לא ניתן משקל מתאים לפועלו המקצועי והצבאי, אינן מעלות ואינן מורידות, משעונו של המבקש הוצב בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם שקבע בית משפט השלום. בסופו של יום, נראה כי העונש שהושת על המבקש מבטא, בנסיבות העניין, איזון ראוי בין כלל השיקולים לקולה ולחומרה, ואין כל בסיס להתערבות בו.

12. לאור האמור, בקשת רשות הערעור נדחית בזאת.

13. החלטתי על עיכוב ביצוע העונש מתבטלת בזאת, והמבקש יתייצב לביצוע עבודות השירות במרכז יום לקשיש בירוחם, בפני הממונה על עבודות השירות, שירות ביום 21.6.2018 שעה 08:00.

ניתנה היום, י"ז בסיון התשע"ח (31.5.2018).

ש ו פ ט